

[Høning Andersen.]

der derfor vil blive omfattende og krævende.

Allerførst trænger sig det spørgsmål på, om det nu overhovedet er et rimeligt tidspunkt for fremlæggele af så omfattende ændringer. Når et sådant spørgsmål med rimelighed kan rejses, skyldes det, at vort medlemskab af EF uundgåeligt vil medføre, at der inden for et overskueligt tidsrum igen skal gennemføres meget betydelige ændringer, når de igangværende bestræbelser for en harmonisering af selskabslovgivningen vil være klar.

Jeg har derfor megen forståelse for, at erhvervslivets organisationer, eller i hvert fald betydelige dele deraf, henstiller, at en så omfattende lovrevision udsættes, til der er afklaring af, hvad der som følge af den omtalte harmonisering vil blive det endelige lovindhold. Det lader sig jo ikke bestride, at en gennemførelse af forslagene nu vil sætte et vældigt administrativt apparat i gang, både arbejdskrævende og omkostningskrævende for de berørte virksomheder, og når så virksomhederne igen skal til det, må det føles som ressourcespild i en tid, hvor virksomhederne har nok andet at sætte kræfterne ind på.

Men selv med denne udtrykte forståelse kan jeg ikke skjule, at jeg må være enig med handelsministeren i, at netop reformen af aktieskabslovgivningen nu har været ude for så mange udsættelser, at en ny udsættelse skaber tvivl om, hvorvidt der ikke stadig vil være uafklarede problemer, der så må ventes på.

Dertil kommer, at nyskabelsen, anpartselskaberne, formentlig vil have bud til et meget betydeligt antal af de virksomheder, der nu er etableret i aktieselskabsform, og i hvert fald vil få det, når de forventede krav i EF-lovgivningen til publikumsselskaberne står foran gennemførelse. Netop fordi der er tale om en nydannelse i dansk lovgivning, kan det være en afgjort fordel, at denne selskabsform får en rimelig tid til at blive indarbejdet i erhvervenes bevidsthed, inden de omtalte skærpede krav bliver en realitet. Ud fra den tanke vil det også være nødvendigt samtidig at gennemføre den nye aktieselskabslov på grund af den samordning, der er af de to lovforslag.

Der kan således anføres vægtige grunde både for en udskydelse et par år og for en snarlig gennemførelse. Når jeg er tilbøjelig til at lade de sidste grunde få den største vægt i min bedømmelse, sker det med en tilføjelse af, at endelig stillingtagen hertil må bero på udvalgsarbejdet, hvor vi forventelig får lejlighed til nærmere at stifte bekendtskab med erhvervenes begrundelse for ønsket om en udskydelse.

Noget ganske andet er så, om et udvalgsarbejde af den grundighed, som denne lovgivning både betinger og fortjener, kan færdiggøres i denne samling. Erhvervsudvalget er jo ikke ligefrem i stofnød i forvejen.

Jeg skal forsøge at samle mine bemærkninger om aktieselskabsforslaget i nogle hovedpunkter. For det første er der her tale om en ny systematisering med tilhørende tekniske eller juridiske ændringer, der dels bygger på mellemliggende udvikling, dels på gjorte erfaringer, eksempelvis ændringer i talstørrelser, der har sammenhæng med prisudviklingen, såsom forhøjelsen af minimumskapitalen fra 10.000 til 50.000 kr. og forhøjelsen af grænsen for krav om direktion fra nu 100.000 kr. til fremtidig 400.000 kr. i aktiekapital. Disse ændringer, der er motiveret i gjorte erfaringer, fjerner en del krav, som blot har ført til formelle løsninger uden reelt indhold. Det gælder således det hidtidige krav om mindst 3 aktionærer, som nu frafalder, så enmandsselskabet anerkendes som den realitet, det ofte er.

Den anden væsentlige gruppe bestemmelser i lovforslaget tager sigte på at sikre kreditorers og aktionærers, især minoriteters, interesser. Nu vil kreditorer, i hvert fald sådanne af en vis betydning, nok kunne sikre sig de nødvendige oplysninger, så det er i højere grad minoritetsaktionærer, der kalder på bevågenheden. Det er da også bestemmelser om større åbenhed, regnskabskrav og meget andet med dette sigte, der er noget af livsnerven i lovforslaget.

Spændvidden i detaljerne er meget stor fra skærpede krav til stiftelsesgrundlaget over specificerede krav til regnskab, revision og ledelse og til en generalklausul, som vi har i § 80, og hvor det slås fast, at selv en generalforsamlingsbeslutning kan være ulovlig, hvis beslutningen er åbenbart egnet til at